

Г. Вардахъ, человѣкъ ученъ и глубокомисленъ, кога бѣше главний преподаватель на Одеското гржцко училище, разсуди за потребно да сочини пжлнж новогржцкж граматикж за училището, която и ся напечатѣ въ 1829-тѣ годинѣ въ Одесѣ.

Вардаховата граматика на новийатъ гржцки язикъ стана ново свѣтило на дѣцата, и учението получи нова методъ. Гржцитѣ вѣки почехж да учатъ пжрво новийатъ и подиръ стариатъ язикъ, и така юношеството имъ съ юнацки стжки вжрви въ совершенство.

Дали е присуждено и бжлгаретѣ да вжрвжтъ по той примѣръ!

Да не помисли нѣкой, чи писахме горното писмо (1836 г.), за да ся покажимъ самоправзний¹⁾ поправитель на бжлгарската словесность. Това може да стане сосъ общо согласие на учителитѣ и писателитѣ²⁾), на които и предложихме нашето мнѣние, по примѣръ руский, които изфжрлихж отъ азбукжтѣ много букви, да изфжрлимъ и ми ония, които имать равенъ²⁾ гласъ, и да пишемъ съ еднѣ буквѣ сичкото, дѣто така да улеснимъ учението и да направимъ язикъатъ по-развѣнъ и по-гладжкъ.

За нашето нещастие тая леснина не може да ся разбере почти отъ никого, защото сѣки изгуби си времето да ся учи тая непотребнѣ ортография, и това ся вкорѣни вѣки въ скрд-

*) Прилично е да упомѣнемъ тута за самоправнитѣ мислители наши (отъ младитѣ учени): а) г. Бусилинъ,³⁾ когото приѣха въ Московскиятъ университетъ да свжрше учението си, чи почна во Атина, издаде Бжлгарски букваръ,⁴⁾ когото напечата на свое изживение,⁵⁾ нашъ соотечественикъ и любословецъ г. А. Хаджиогло,⁶⁾ да ся раздава на бжлгарските училища. Но той юноша, кому сосъ време още обвихме нашето мнѣние, паднж въ тая погрѣшкж, да ще да исправе язикъатъ, и направи букваръ по желанието си и пр. Не помисли Бусилинъ, чи таква новина не може да има приемъ по Бжлгариятѣ, дѣто вѣки ся преучихж въ церковнѣтѣ.⁷⁾ Не знаемъ какъ приѣхж нашитѣ азбукжтѣ му по Бжлгариятѣ, но приглашавами⁸⁾ соревнователътъ г. Хажиогла да ся не отрица и напредъ отъ добри работи. б) Другий ученикъ на Одескиятъ лицей, г. Н. Геровъ,⁹⁾ возиме¹⁰⁾ желание да подари сооценцитѣ си руси съ нѣщо бжлгарско и така измисли да преправе еднѣ бжлгарскѣ пѣснѣ на бжлгарски ритми.¹¹⁾ Ревностътѣ му голѣма, но опитностътѣ му млада. Стиховетѣ му, като неравни, станахж мжчни, безъ сякаква сладость. За да ги улесни, придума¹²⁾ ново произношение за я-тѣ и ъ-атѣ. Ако сѣки стихо-сложецъ¹³⁾ послѣдува неговъ примѣръ, прощѣвайте ся съ азбукжтѣ.